

Akademija likovnih umjetnosti

Sveučilište u Zagrebu

Nastavnički odsjek

Grgur Hajdić

ZAVRŠNI RAD

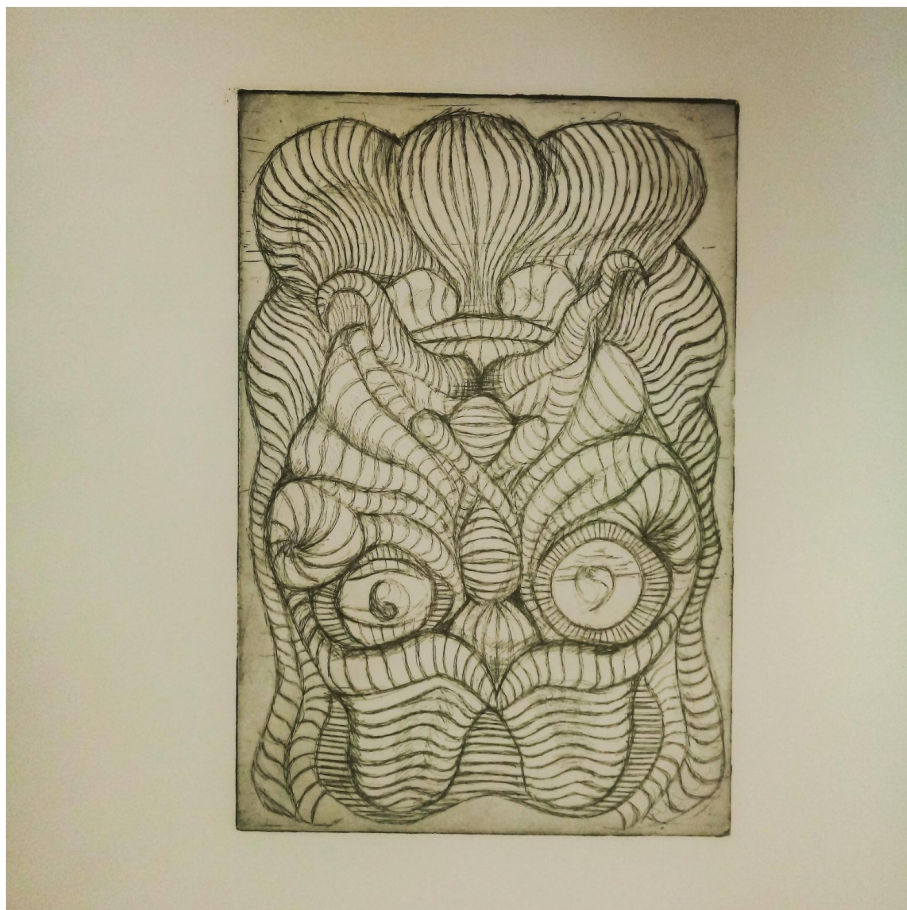
PREDDIPLOMSKI SVEUČILIŠNI STUDIJ LIKOVNA KULTURA

Zagreb, 2018./2019.

AUTOPORTRET/ ASSFACE/ LICA U PRERIJI

Autoportret

Pokušavši primijeniti ideju procesa akcijskog slikarstva na crtež olovkom, po uzoru na meditativnu tehniku Tima Gulae oslobodio sam ruku i pustio ju da odredi kompoziciju organsko nanesenim krivuljama koje daju bolji rezultat i lakšu, prirodniju čistu liniju teže izvedivu premeditiranim odlukama. Ta metoda crtačke meditacije/relaksacije kombinirana mom ovogodišnjom opsjednutošću multiperspektivom (različitom od analitičkog kubizma) urodila je plodom: radovi funkcioniraju i daju drukčiju priču iz sva četiri kuta na koja se mogu okrenuti. Nakon nekolicine uspješno dovršenih kompozicija, pokušao sam takvim pristupom pozabavit se autoportretom kojim sam se prvi put suočio uz ogledalo, za razliku od prijašnje karikature iz imaginacije. Anatomija lica je pomogla oko određivanja okvira i ritma linija unutar zatvorenih oblika, a radi apstraktnog pristupa također funkcionira na obje vertikalne i obje horizontalne strane od kojih je zanimljivija bilo koja perspektiva u kojoj se ne nazire forma glave.

Autoportret, 2019., bakropis

AUTOPORTRET/ ASSFACE/ LICA U PRERIJI

Assface

Figura koja pokušava biti duhovita i donekle anatomske smisljena, a prikazati jedan od mogućih scenarija bizarne evolucije čovjeka u nekom drugom svemiru je akt glinenog lika Assface, koji je utjelovljeni primjerak kombinacije izrečica da muškarci razmišljaju spolovilo i da su uglavnom "stražnjice"... Doslovnim načinom interpretiranja došao sam na ideju rotacije i zamjene torza i udova do razine privida antropomorfnosti sa svih strana. Taj je izazov za što idealniju izvedbu zahtijevao voluminoznost koju sam tražio u glini i od koje se nisam još bio spreman razići. Tijekom modeliranja, kroz više pokušaja i promišljanja, ukazivala su mi se anatomska rješenja bolja od zamišljene vizije. Stopala su se pregibanjem pretakala u dlanove, koljena u laktove, guzni obrazi u ramena u gornjem dijelu, dok donji, npr. zbog smjernice da su ruke mršavije od nogu, manjak antropomorfne suptilnosti odaje cijelu skulpturu kao iskrivljenu, ali time privlači pozornost na različitost od norme i grozotu. Rezultat je neobičan i nadam se duhovit, a predstavlja uvrnutu analizu vizualne i mehaničke sličnosti udova i pitanja o njihovom evolucijskom uvjetovanju i mogućnostima ishoda.

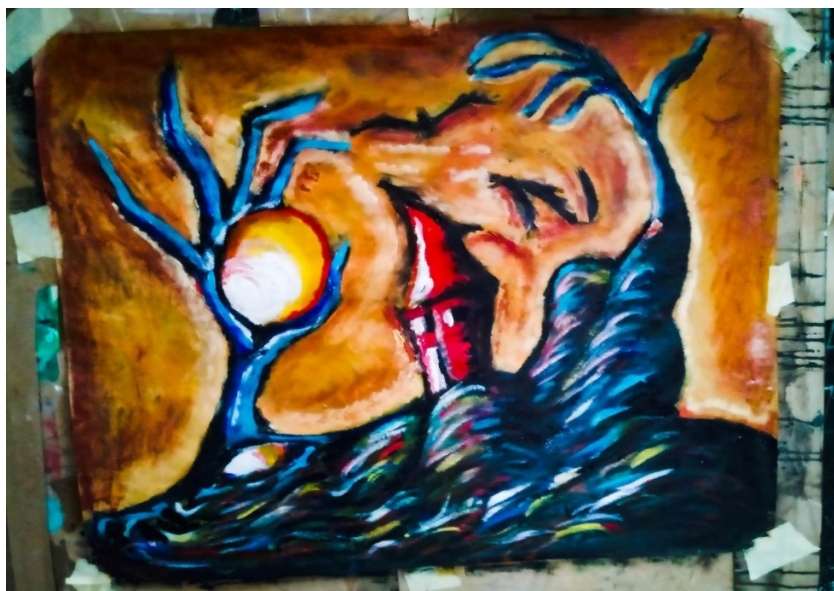

Assface, 2018., glina

AUTOPORTRET/ ASSFACE/ LICA U PRERIJI

Lica u preriji

Napokon odlučivši baviti se pejzažom, kako bi predahnuo od ljudskog lika, i razmišljajući o slikarstvu i nemogućnosti inovacije koja me proganja, jednostavnom rotacijom položaja slike nabasao sam na ideju multiperspektivne "ekonomične slike" ugledavši ironično naziruće ljudske profile. Pokušao sam snažnim obrisnim linijama i vangoghovskim ritmiziranjem poteza stvoriti bajkovit ugođaj koji se prevodi kroz tri različita položaja. Perspektiva horizontalnog položaja prikazuje sablasni pejzaž u kojem dva rukolika stabla flankiraju crvenu kućicu, mjesec i ptice – centar rotacije. Preostala dva vertikalna položaja otkrivaju profil i poluprofil s crvenim brkovima umjesto kućice, a razlikuju se u očima – po ptici i mjesecu. Promatrač ima opciju mijenjati položaj slike radi ukusa, noviteta ili ograničenja izložbenog prostora.

Lica u preriji, 2019., akril na papiru